

Асад САФАР

УМИДЛИ ДУНЁ

Шеърлар

ЗАНГОРИ ФАСЛ

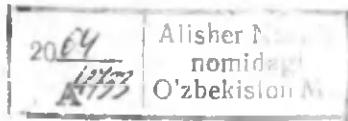
(Миришкор туманидаги Баҳористон педагогика-иктисодиёт касб-хунар коллеки қошидаги "Ниҳол" адабий-бадиий тўгараги қатнашчилари ижодидан намуналар)

Қарши
“Насаф” нашриёти,
2004

84(54)6-3

Маърифатпарварлик ижод аталмиш муқаддас чашмадан қудрат олсагина у абадийликка ва безаволликка дахлдор бўлмоғи мумкин. Истеъдодли шоир Асад Сафар ва у муаллимлик қилаётган маърифат даргоҳининг талабалари иходидан жамланган ушбу китоб биз учун ҳамиша долзарб бўлган Ватан ва ҳалқ, инсонийлик ва фарзандлик бурчи, меҳр ва муҳаббат бокийлиги ҳакидаги мавзуларни ўзида жамлаган.

Муҳаррир: Зебо Омонова

60
30461
Dg.

C 4702620202-247
376 (06) 2004

© А. Сафар ва бошк. - 2004

ISBN 5-7323-0505

Асад САФАР

УМИДЛИ ДУНЁ

Шеърлар

Асад Сафер 1953 йилда
Миришкор туманидаги Помуқ
қишлоғида туғилди. Тошкент Давлат
университети, ҳозирги ЎЗМУ нинг
журналистика факультетини тамом-
лади. Чорак асрдан күпроқ вақт
мобайнида матбуот нашрларида
фаолият кўрсатди. Айни пайтда
тумандаги Баҳористон педагогика-
иқтисодиёт касб-хунар коллежи қошидаги „Ниҳол“
адабий-бадиий тўгараги раҳбари бўлиб ишламокда.
Ўтган илии „Насаф“ нашириётида „Юрагимда эл дарди“
номли шеърлар тўплами нашр этилган. „Умидли дунё“
- муаллифнинг иккинчи китоби.

**Ушбу шеъримни қўли қадоқ барча
ҳамқишлоқларимга бағишлайман.**

Муаллиф

П О М У К

Қасида

Киндик қоним томган маконсан, Помук,
Инсондай яшашга имконсан, Помук.

Асрорлар яширган хилқатсан, Помук,
Ҳақни танигандга улфатсан, Помук.

Жисмимга жон берган ҳаётсан, Помук,
Дилимга жо бўлган баётсан, Помук.

Ҳали ўқилмаган китобсан, Помук,
Бўғзимдаги нидо-хитобсан, Помук.

Йироқ кетар бўлсан ҳар чоғсан, Помук,
Кўзларинг йўлимда, муштоқсан, Помук.

Хофиз тилидаги қўшиқсан, Помук,
Катта-ю кичикка бешиксан, Помук.

Тан олсанг, бир ошиқ ўғлингман, Помук,
Чорласанг гар, бели боғлингман, Помук.

Не юмушинг бўлса, мен борман, Помук,
Доимо шайдирман, тайёрман, Помук.

Сени таърифлашга тил ожиз, Помук,
Тополмадим муносиброқ сўз, Помук.

Сен оддий қишлоқмас, пойтахтсан, Помук,
Мен - шаҳризодаман, тож-тахтсан, Помук.

Сен-осмонсан, ерсан, оламсан, Помук,
Отамсан, онамсан, боламсан, Помук.

Сенга атаб ёздим қасида, Помук,
Лозим топсанг, жоним баҳшида, Помук.

Чарчамасман кун-тун мадҳ этсам ҳам,
Кўлимга, дилимга кувватсан, Помук.

Ҳаким, Турди, Суюнни танимайди ким?
Кўкраги ерга тегмаган полвонсан, Помук.

Чикорадир менга мансаб-у бойлик,
Үзинг шараф-шонсан, Помук.

Фуссага ботганда шериксан, Помук,
Остимдаги отим-тўриқсан, Помук.

Үйқу келмас тунлар ҳамроҳсан, Помук,
Мени улгайтирган даргоҳсан, Помук.

Йўлимни ёритган зиёсан, Помук,
Элим дилидаги дуосан, Помук.

Кизим қўзидағи ҳайратсан, Помук,
Ўғлим белидаги ғайратсан, Помук.

Боболардан мерос тупроқсан, Помук,
Жонимдан ҳам азиз кўпроқ сан, Помук.

Армонларим бисёр қалбим тўрида,
Хали ёзмаганим - достонсан, Помук.

Асад Сафар куйлар сени умрбод,
Шоир юрагимга илҳомсан, Помук.

МАРСИЯ

*Ҳамқишилогим Абдураҳмон Абдиевнинг
порлоқ хотирасига бағишилайман*

Яшади кек, гина нелигин билмай,
Хеч кимни хеч вақт норизо қилмай,
Эвоҳ, олтмиш ёшга ҳам тўлар-тўлмай,
Зор қақшатиб онаизор, дўст-ёрни,
Шум ажал обкетди Абдураҳмонни.

Муборак шахри бугун қолди-ку етим,
"Абдураҳмон қани", - сўрар қўринса ким,
Аланг, Кўқдумалоқ сукут сақлар - жим,
Ўзига яқин қилди яхши-ёмонни,
Оллоҳим сўйганди Абдураҳмонни.

Дўст деб қўнгил қўйди, хоҳ бўлсин чўпон,
Хоҳ бўлсин амалдор, шоир ё боғбон,
Ҳамма ҳам, - дерди, - у менга тенг инсон,
Мехмон келса, кенг ёзди дастурхонни,
Дуо қилгай барча Абдураҳмонни.

Муборак, Помукни бир күзда кўрди,
Эл маъракасининг бошида турди,
Улуғларни устоз билди, кўл берди,
Кун-у тун ишлади аямай жонни,
Халқим унутмайди Абдураҳмонни.

АЛЛА АЙТСА АЁЛЛАР

Фарзандлари хур, ёвқур,
Бешикларда тинч ётур,
Саси тонгни уйғотур,
Алла айтса аёллар.

Моможонлар энтикар,
Тинглаганга хуш ёқар,
Кўнглида борин тўкар,
Алла айтса аёллар!

Кизи ойдек чиройли,
Ўғли кўёшли, ойли,
Қозонлар гўшти, мойли,
Алла айтса аёллар!

Кулоқ солади еллар,
Тўхтаб қолади селлар,
Жўровоздир булбуллар,
Алла айтса аёллар.

Бошин эгади шоҳ ҳам,
Чекинар гусса, оҳ ҳам,
Ризо эрур Оллоҳ ҳам,
Алла айтса аёллар.

МАШРАБ НИДОСИ

Замон менга боқмагани рост,
Ҳакгўйлигим ёқмагани рост,
Майга майл қўиган бандалари,
Сўзларимни уқмагани рост.

Кетаман бош оққан томонга,
Замонасозликка йўқ менда тоқат.
Зормасман риёга тўлган замонга,
Мен кутган замон ҳам келади, албат!

НАСРИДДИННИНГ ШЕЪРИ

Боқасан хумор-хумор,
Сочларинг мисоли дор.
Бу дорда осилмасман -
Жонимдан умидим бор.

Иболи, ҳаёли қиз,
Дудоклари болли қиз.
Хижронингда куйдирма,
Васлингга тўёли қиз!

Хўп яхши укаларинг,
Бежирим ёқаларинг
Үйингга боролмайман -
Ўлдирап акаларинг!

Келгин ариқ қошига,
Баҳт қўндирай бошингга.
Ҳеч бўлмаса, париваш
Кириб турғил тушимга!

РАҲМАТ СЕНГА, ШЕЪРИЯТ

Менга оқ йўл тиладинг,
Кўлга қалам олган пайт.
Отам каби қўлладинг,
Раҳмат сенга, Шеърият!

Айрим нокас, нодонлар,
Деганда: "Бу йўлдан қайт!"
Бахш этдинг ширин онлар,
Раҳмат сенга, Шеърият!

Далда бўлдинг кўнгилга,
Гоҳо турганда караҳт.
Бошқардинг тўғри йўлга,
Раҳмат сенга, Шеърият!

Қиласман сенга таъзим,
То тириқдирман ҳар вақт.
Сўнгги дам айтар сўзим:
-Раҳмат сенга, Шеърият!"

МЕХР БЕРСАНГ ТОШГА

Гуллайди, мева тугар,
Мехр берсанг тошга ҳам.

Муродинг ҳосил бўлар,
Интилсанг ҳар ишга ҳам.

Ўзингни тутма баланд,
Кўлинг етса қуешга ҳам.

Нокасларга эгма қад,
Неки келса бошга ҳам.

Файирлик қиласар номард,
Оғзингдаги ошга ҳам.

Имкон топсанг бер мадад,
Оғайни, қардошга ҳам.

Суяди күнгилдан дил,
Берсанг қаламқошга ҳам.

Үларсан, бўлма ўофил,
Кирсанг минг ёшга ҳам.

* * *

Умр охри оҳ -войдир,
Яшасанг ҳам юз етмиш.
Дунё - карвонсаройдир,
Ким келар, кимдир кетмиш.

Қўринг нодон ҳолини -
Йиголмас аёлини.
Барча мақтар молини,
Ким олиб, кимдир сотмиш.

Белафз сўзида турмас,
Бой кўзи ерни кўрмас,
Гумроҳни қизиқтирмас,
На келажак, на ўтмиш.

Куч-куват кетар тиздан,
Фойда йўқ ўғил-киздан,
Аэроил келар тездан,
Бош қаро қумга ботмиш.

Дўйстлар кетди узилиб,
Нафс дарёсида сузид.
Асад кўнгли бузилиб,
Ушбу ғазални битмиш.

БАХОР

Чўпонлар телпагин отди осмонга,
Чоллар юз ўгириб қибла томонга,
Омонлик тилайди яхши-ёмонга,
Найсон ёмғирлари ёға бошлагач.

Курт-қумурсқа куйлай бошлади ёниб,
Юмронқозиқ инидан чиқди қувониб,
Жонланди кир-адир, кетди уйгониб,
Найсон ёмғирлари ёға бошлагач.

КУЛИБ - КУЛИБ

(Хазил)

Бир дилрабо ёнгинамдан,
Үтиб кетди кулиб-кулиб.
Танишай деб гап ташладим,
Булбулгүё бўлиб-бўлиб.

Индамасдан жўнаворди,
Белин муқом қилиб-қилиб.
Орқасидан караб қолдим.
Кўнглим ғамга тўлиб-тўлиб.

Узоклашди, кўздан ийтди,
Уйга қайтдим сўлиб-сўлиб.
Кўрганларим айтибман-а,
Янгангизга келиб-келиб.

Янгангиз олди соchlарим,
Битта-битта юлиб-юлиб.

* * *

Маломат тоши оғир,
Хам қиласди бошингни.
Гўёки аччиқ чогир -
Қисқартирап ёшингни.

Кул бўласан қовжираб,
Мисли ўт тушган дарахт.
Такрор гулламоқ абас,
Қанча айламагил жаҳд.

БЎЛМАС

Йўқ эрур мутлақ яхши,
Ва мутлақ ёмон бўлмас.
Яхшилар - юрак нақши,
Ранг-рўйи сомон бўлмас.

Қуёнга ўз макони,
Қушга азиздир ини,
Ҳар гулнинг бор тикони,
Бенуқсон чаман бўлмас.

Кимгадир қўшиқ, ёқар,
Ким дардин шеърга тўкар.
Ким мақтар, кимдир сўкар,
Ҳаммабоп замон бўлмас.

Умид-ла тутдим қалам,
Шодликка түлсін олам,
Ёссаң, хұлласи қалом.
Сүзларим адо бўлмас.

ТЎРТ ЎЁЛИМ, БИТТА ҚИЗИМ

Самодаги парвозим.
Сўлим баҳорим, ёзим.
Кўйим, қўшигим, созим.
Тўрт ўғлим, битта қизим.

Суратим ҳам сийратим,
Бўй-у бастим, савлатим,
Ҳеч тугамас давлатим,
Тўрт ўғлим, битта қизим.

Жоним, таним, ҳаётим,
Энди ўчмайди отим.
Езган энг зўр баётим,
Тўрт ўғлим, битта қизим.

Фамлансан, кайфим чоғлар,
Ўлсан, дод солиб йиглар.
Хар куни мудом йўқлар,
Тўрт ўғлим, битта қизим.

* * *

Ўтаётир ғанимат дамлар,
Шаррос ёмғир ёғдирсанг-чи, март!
Кўнглига қил сиғмас деҳқоннинг,
Бағринг кенг оч, бўлмагил номард.

Дов-дараҳтнинг кўкда нигоҳи,
Илтижом қабул эт, тезроқ ёға қол.
Йўқса, ўзингдан кўр, жаласи билан,
Ху, ана, жилмайиб келмоқда апрель!

СИНГИЛЖОН, ОПАЖОН, ОНАЖОНЛАРИМ

Бизлар хизматдамиз, иззатда сизлар,
Кумушдек аёллар, Ойбарчин қизлар.
Сизларга баҳшида энг латиф сўзлар,
Сингилжон, опажон, онажонларим!

Сизни қутлаб шоҳлар келар таъзимга,
Куй-қўшиклар жон киритар базмга,
Шоир мадҳингизни солар назмга,
Сингилжон, опажон, онажонларим!

Бүгүн шүх жаранглар ҳофизнинг тори,
Боқсанғиз бас, зрур тоғларнинг қори,
Кулгингиз мисоли юртим баҳори,
Сингилжон, опажон, онажонларим!

Сиз бор хонадонда ёғилади нур,
Аллангиз-ла дилга меҳр кирадир.
Пойингизни ўпган Навоий, Бобур,
Сингилжон, опажон, онажонларим!

Бошга байроқ қилинг шарм-ҳаёни,
Абад ҳамроҳ билинг нурни-зиёни,
Бахтга тўлсин умрингизнинг ҳар они,
Сингилжон, опажон, онажонларим!

Мард ўғиллар, паридек қизлар туғинг,
Ёрларингиз сўйинг, бошингиз эзинг,
Жонларин бергуси, десангиз: "Бегим!"
Сингилжон, опажон, онажонларим!

Кўлга қалам олдим байрам баҳона.
Ушбу шеърим қутлуғ кунга тӯёна,
Вафодор бекасиз, меҳрибон она,
Сингилжон, опажон, онажонларим!

С Е Н

Кайга борсанг насибанг бутун,
Не иш қилма, ошиғинг олчи.
Хеч тинмайсан на кундуз, на тун,
Билагингда юз отнинг кучи.

Файратлисан, бунга шубҳам йўқ,
Шум ажалга бероласан чап.
Бир амаллаб қоласан тирик,
Хаттоки аэрсилни алдаб.

Ш О И Р

Шоир ҳам эл қатори одам,
У ҳам ухлар, ейди, ичади.
Кайфияти кўтарилган дам,
Хаёл қанотида кўкка учади.

Шоир ҳам эл қатори одам,
У ҳам қувонади, ғамга ботади
Факат унда кўпроқдир чидам,
Оч-ялангоч қолса, сабр этади.

Шоир ҳам эл қатори одам,
Ёвдан кечиб, дүстни севади.
Кимларданdir хүрлик күрса ҳам,
Гина-қудуратни йирок қувади.

Шоир ҳам эл қатори одам,
Гоҳо семиради, гоҳо озади.
Факат дилин ўртаса алам,
Тўлиб-тошиб шеърлар ёзади.

Шоир ҳам эл қатори одам,
“Бола-чакам”, дея елади.
Юрт бошига кулфат тушган дам,
Энг биринчи бўлиб келади.

Шоир ҳам эл қатори одам,
Вақт-соати етгач, ўлади.
Унумтайди чин дўсти - қалам, ·
Шеърлари қатида яшаб қолади.

* * *

Қаро бўлди ёруғ кунларим,
Кўнглим сезар - қолмайман омон.
Тонг узоқдир, узун тунларим,
Энди менинг яшашим гумон.

Гуноҳим не эди, жодугар малак?
Эшигинг олдидан ўтмагай йўлим.
Бир киё боқмадинг, қолди муаллақ-
Сен томонга чўзилган қўлим.

* * *

Самарасиз ўтган кунларим оҳи,
Бир куни ёқамдан олиши аниқ.
Шу боис тор хонада гоҳи,
Чирогим тонггача туради ёниқ.

Ўлтираман мижжа қоқмайнин,
Кўлда қалам, тутганча аза.
Шундай ўтар кунларим, ойим -
Ўз-ўзимга бераман жазо.

МАШРАБОНА

Дўистлардан юзимни бурсам,
Айтилмаган жойга борсам,
Золим сўкканда жим турсам,
Бевакт типдан қолди, дентлар.

Нодон билан ҳамдам бўлсам,
Лафэзизни чин ёр билсам,
Ўғри билан ўйнаб-кулсам,
Паймонаси тўлди, денглар!

Берган аҳд-ваъдамни бузсам,
Бевақт дайдиб, кўча кезсам,
Элликдан сўнг йўлдан озсам,
Оллоҳ ақлин олди, денглар!

Ёлғон ваъдаларга учсам,
Ўлимдан кўрқиб онт ичсам,
Амал деб иймондан кечсам,
Очилмайин сўлди, денглар!

Улусдан меҳрим изласам,
Нопок мақсадни кўзласам,
Рост қолиб, ёлғон сўзласам,
Асад Сафар ўлди, денглар!

А Ф З А Л

(Махтумқули йўлида)

Муҳаббатсиз касга кўнгил бергандан,
Узлатга чекиниб яшаган афзал.
Қадринг билинмаган жойга боргандан,
Ўз уйингда қуруқ нон еган афзал.

Қўрқ, эл бўзлаганда кулиб тургандан,
Хар куни беҳуда хаёл сургандан,
Ёлғон сўзлаб, юз йил яшаб юргандан,
Ўлар бўлсанг ҳам ростин деган афзал.

Эр боши ҳам орзусига етмаса,
Бир хунар этагин маҳкам тутмаса,
Бошлаб қўйган юмушлари битмаса,
Улуғларнинг пандини олган афзал.

Ўлмайин қолмайди на бой, на тўра,
То қиёмат яшаб, биз киммиз, жура?
Ҳадеб нолиб, ийғлаб юргандан кўра,
Тирик пайтинг завқ-шавқقا тўлган афзал.

Дўстинг ютуғига этмагил ҳасад,
Минг уринма, асло яхши бўлмас бад,
Пок туттигил тилингни, дилингни, Асад,
Тангри йўриғига амал қилган афзал!

* * *

Бир дүстим бор, дилдан севади,
Яшар бало-қазодан асраб.
Күз ёшлари юзин ювади,
Үлсам, бот-бот қяди зслаб.

Йүк эмасдир ғанимларим ҳам,
Дилида кин, күзида ўки.
Дүст-ёв орасида яшайди одам,
Бу дунёдан ўтгунча токи.

МЕНИ ҲАММА ТАНИЙДИ

Яхшиларга жўраман,
Нодондан юз бураман,
Дўстга жоним бераман.
Мени ҳамма танийди.

Оллоҳ тутқазди қалам,
Ёзаман ҳар кун, ҳар дам,
Билар катта, кичик ҳам,
Мени ҳамма танийди.

Кимлардир қиласар ҳавас,
Оддий шоирман, холос,
Номимни тутсангиз бас,
Мени ҳамма танийди.

Помукқа йўл олсангиз,
Диллашмоқчи бўлсангиз,
"Асад Сафар", десангиз,
Мени ҳамма танийди.

КЕЧИРГИЛ

Муруватли эр-шоҳдир,
Беайб фақат Оллоҳдир,
Ғанимларинг бошини,
Этиб келса, кечиргил.

Боланг жигарпорангдир,
Кувончинг, дил ярангдир,
Бағрингга бос барини,
Гуноҳ қилса, кечиргил.

Шундайлар бор: айб қилиб,
Юрап сўнг мулзам бўлиб,
Кифтига қоқиб аста,
Сўзинг олса, кечиргил.

Хүшёр бўлгил, ҳадемай,
Ажал келар сўрамай,
Осий айбин юволмай,
Бевақт ўлса, кечиргил.

ҲАЗИЛГА ЙЎГРИЛГАН ҲАҚИКАТ

-Эржон, бугун яхшилаб,
Гаплашмасак бўлмайди.
Йўқса, тинчимам кундуз,
Тунда уйкум келмайди.

Ҳар куни кузатаман:
Бедор тонг оттирасиз.
Шеър, алламбало дей,
Бошингиз қотирасиз.

Тугабди сигир еми,
Эсингизда йўқ чоги?!
Болаларга бир қаранг,
Кўриниб қолган суяги.

Ўгрилик қиласизми,
“Бизнес”га ўтасизми -
Бу сизнинг муаммонгиз,
Уйлантиринг каттанигизни!

Анов қўшнини кўринг,
Яқинда “Нексия” олди.
Кеча хотин, ўғил-қизин,
Шаҳарга оббориб келди.

Сиз эса шодсиз, тавба,
Нималарнидир ёзиб.
Гарчи, рангингиз сўлғин,
Кетгансиз озиб-тўзиб.

Ё бизни дeng, ё шеърни.
Бугун айтинг ростингиз.
Шу балога дуч қилган
Темирпўлат дўстингиз!

... Хуллас, ҳар кун кечгача
Тинмас янгангиз жаги.
Қандай зўр шеърлар ёзай,
Тушунарлидир бўёғи.

* * *

Устоз, барча гапингиз түгри,
Айб менда, мен қилдим хато.
Сиз ҳалолсиз, мен эса ўғри,
Пок итингиз тобоги ҳатто.

Йўқ, палидсиз деганим бари -
Ёлғон, ёлғон! Сўзимдан қайтдим.
Тубанлашаяпсиз қариган сари,
(Бу гапларни ичимда айтдим).

ДИЛ ОГРИФИ

Малҳамингдан наф йўқ, табиб,
Дил оғриғи босилмайдур.
Давоси ҳадир-на ҳабиб,
На-да ағёрим билмайдур.

Фарогатсиз куним-туним,
Тан яйрамас, кўз қулмайдур.
Тузимни еган оғайним,
Холимдан хабар олмайдур.

Дўстим, дардимга бўл малҳам,
Тезроқ келмасанг бўлмайдур.
Сен келмасанг, кетмайди ғам,
Ҳамда гаридил кулмайдур.

Ёзишдан тўхтасам гоҳи,
Юрак “ёз, ёз”, деб кўймайдур.
Асад Сафарнинг ҳамроҳи -
Оппоқ қоғоз, қалам, майдур!

* * *
Орзуга етолмайсан,
Кўллагувчинг бўлмаса.
Естиқни кўз ёшингга,
Эзганингдан йўқ фойда.

Журъат билан чўққига,
Астойдил интилмасанг,
Хаёлларга инониб,
Кезганингдан фойда йўқ.

Кундузнинг ташвишлари,
Елдек кетар тўзғитиб.
Тунлар ётмай режалар,
Тузганингдан фойда йўқ.

Китобингни чоп этишга,
Бирон мард топбласанг,
Асад Сафар, ҳадеб шеър
Ёзганингдан фойда йўқ.

ОЧИЛ ТОХИР СЎЗИ

Менинг кайфиятим бузолмас ҳеч ким,
Нағаним ғайбати, на ёлғон-риё.
Ҳар қандай тўсиқни йикитиб кетгум,
Улар лойқа сувдир, мен жўшқин дарё.

Мансаб, емоқ-ичмоқ бор-йўқ қайғуси,
Майда манфаатлар қулидир улар.
Чўққидан юмалаган тошдирман асли,
Тоғнинг кўчкисига ким ҳам бас келар?

ОТАМУРОД ОТАБОЕВДАН

Бир ғалати туйғу яшар дилимда,
Ҳар сафар олис йўлга чиққанимда,
Нимадир бир нарса гўё оптимда,
Қолган каби, бир шубҳа бор ўзимда.

Манзилга етаман, қарайман бир-бир,
Лаш-лушларим, ҳамма нарсам-жойида.
Нима экан у менга тинчлик бермаган -
Юракми, қийналган шеър ёзиш кўйида?

Нихоят англадим бу туйғу сирин,
Аниқроқ ҳис қилдим ёлғиз пайтимда.
Онамдайин йўлларимга кўз тикиб,
Ватан экан у қолган оптимда.

* * *

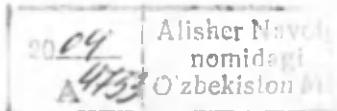
Отам-снам учун фарзандман, фарзанд,
Уларга фарзандлик бурчим бор менинг.

Ўғил-қизим учун отаман, ота,
Уларга оталик бурчим бор менинг.

Бир гўзал аёлнинг ёстиқдошиман,
Унга ёстиқдошлиқ бурчим бор менинг.

Акам, укам, синглим учун жигарман,
Уларга жигарлиқ бурчим бор менинг.

Дўст-ёрларим учун дўстдирман мен ҳам,
Уларга дўст-ёрлик бурчим бор менинг.

Душманларим учун кучли душманман,
Уларга душманлик бурчим бор менинг.

Элим учун мен ҳам элнинг биттаси,
Элимга уғиллик бурчим бор менинг.

Юртим учун юртнинг фуқаросиман,
Унга фуқаралик бурчим бор менинг.

Ўз ватаним учун аскарман, аскар,
Ҳам унга аскарлик бурчим бор менинг.

Халқим учун халқ, хоҳласа шоирман.
Ҳам унга шоирлик бурчим бор менинг.

Бу қаро ер яширгунча қўйнига,
Қаранг, канча бурч бор инсон, бўйнида!

ЎЗБЕКЛАР

Суяди дўст-ошнасин,
Бошига не тушмасин.
Ранжитмас ён қўшнисин,
Хўп меҳрибон ўзбеклар.

Севар улок, курашни, .
Ёқтирамайди урушни.
Қойиллатар ҳар ишни,
Чўпон, дехкон ўзбеклар.

Бузмас аҳду паймонин,
Хешдан аямас жонин.
Қўяди сўнгги нонин,
Келса мәҳмон, ўзбеклар.

Йўл бермайди риёга,
Ихлоси зўр ҳаёга.
"Ўзбек" номин дунёга,
Қилди достон ўзбеклар.

Кўкда порлар қуёши,
Борсанг тайёр нон, оши.
Жасур, оқил Юртбоши,
Сайлай билган ўзбеклар!

ДОВУД БОБО

Хар күн тонгда уйғонар,
Ешлигини соғинар,
Күш тинар, дәхқон тинар,
Тинмайды Довуд бобо.

Юраги очиқ, соғдил,
Юради ўктам, дадил.
Бирозгина соддадил,
Күшнимиз Довуд бобо.

Шавқ тұлсын күнглингизга,
Нур тұлсын уйнингизга,
Илоё, кириңг юзга,
Күшнимиз Довуд бобо!

ДҮСТЛАРИМ

Сиз қошимда-ёнимдасиз,
Томиримда, қонимдасиз,
Танамдасиз, жонимдасиз,
Мени күллаган дүстларим!

Яшанг юртим ҳарёғида,
Күйманг ғам-фироқ доғида,
Хар куни сахар чогида,
Мени ўйлаган дүстларим!

Қолсам дийдорингиз құмсаң,
Кетгүм келар сизни излаб,
Менинг жүн шеърларим мактаб,
Ёниб сүйлаган дүстларим!

Пилик бўлиб чирогимга.
Нур эндириб қарогимга.
Юракларин юрагимга,
Махкам бойлаган дүстларим!

* * *

Отам ўтган бу йўлдан,
Бир кун мен ҳам ўтарман.
Онам кетган бу йўлдан,
Бир кун мен ҳам кетарман.

Ёв ўгитин олмасман,
Элга ёмон демасман,
Йўқ, тўтиқуш эмасман,
Ўз қўшигим айтарман.

Пандим ўғил-қизимга,
Гард юқтирмам изимга,
Күзлаган манзилимга,
Иншооллоҳ, етарман!

Қарогим күриб турса,
Юрагим уриб турса.
Оллохим умр берса,
Үнта достон битарман!

САККИЗЛИКЛАР

"Мұхаббат қүшиклари" түркүмидан

Сиз мени севасиз. Биламан буни.
Лек ётдан оласиз хавотир.
Азизам, мен сизни учраттган куни,
Тилим бийрон эди, юрагим ботир.
Бекор гап: биз күш хұқицасмиз,
Мен-Отабек, сиз эса-Күмуш.
Ишқда хеч кимдан каммасмиз,
Асло, асло бўлманигз ҳомуш.

* * *

Шошилмай киясан пальтонгни,
Бир оғиз "қол", сўзимни кутиб.
Сезаман кўзингдан кайфиятингни,
Мўлтирайсан нафасинг ютиб.
Ортингдан боқаман, чиқармай унни,
Кўзларимдан йитгунингча то.
Коламан ҳамроҳ тутиб тунни,
Сени обкетади бераҳм авто.

* * *

Поксиз она сутидай,
Еқасиз дўзах ўтидай,
Кувсам, бермайсиз тутқич,
Алпомишнинг отидай.
Кўрдим ўнгда ҳам тушда,
Париларга ўхшайсиз.
Топилмайсиз ер, аршда -
Эртакларда яшайсиз.

* * *

Жўшиб минбарда шеър ўқиётгандим,
Ялт этиб қараб кўйдинг, чамамда.
Афсус, магар бўлганда эдик,
Сен ўн саккиз, мен йигирмамда.
Ўша нигоҳ учун баҳш этардим,
Хом-хато шеърларим барини.
Қайга десанг, жоним, бирга кетардим,
Итқитиб курсиси, минбарини.

* * *

Узилди күнгилнинг қүш тори,
Жаранглаб кетди сўнгги дафъа.
Йироқлашдик янайам нари,
Ўртада минг йиллик масофа.
Гарчи кўзлар тўлсаям ёшга,
Такрор сирлашмайди қўлими.
Бари-бари эврилди тушга,
Энди бошқа-бошка йўлими.

* * *

Кундуз ташвишлари, кечанинг ғами,
Эзгу хисларимни борар ўлдириб.
Бекор ўтаётган үмрим ҳар дами,
Тинчлик бермас, кўйдим юрак олдириб.
Кўринар кўзимга саволлар бўлиб,
Осмондаги милтиллаган юлдузлар.
Ийглайман тунлари бағримни тилиб,
Жилмайиб юраман сўнгра кундузлар.

* * *

Бостириб келаётир алам лашкари,
Эгаллаб олмоқда кўнглим қалъасин.
Канчалар аврамай кетишмас нари,
Унутиб боряпман онам алласин.
Фалати туйғулар дилим қаърида,
Кўтарар тинимсиз фалаён, жанжал.
.. Ташқарига чиқсан, эшик олдида.
Кўлтигидага кафан, турибди ажал.

* * *

Мен бугун ҳеч кимга ишонмай қўйдим,
На факирга, на тужхор, бойга.
Юрагим қонатдим, кўзимни ўйдим.
Ботдим то тиззамгача лойга.
Мен бугун ҳеч кимга ишонмай қўйдим,
На очкўзга, на хотамтойга.
Елғон куй-қўшиқдан, "миш-миш"дан тўйдим,
Бошим олиб кетдим тайдойтопмас жойга...

* * *

Кўнгил яна қўмсар қишлоқни,
Чорлар мени ёлғизоёқ йўл.
Етолмадим, эртакдагидай,
Юрсам ҳам қанча узоқ, мўл.
Йўлимнинг ярмида англаб етдим.
Нима у оёқقا тушов соглан -
Кишлоқдадир кўнгилнинг ярми.
Ярми эса шаҳарда қолган.

ТҮРТЛИКЛАР

Элга айтар қүшикларим күп,
Менга муштоқ ошиқларим күп,
Қачон келаркин, деб нигорон,
Кутаётган ҳовли-эшикларим күп.

* * *

Тошдан қорилғанми лойингиз ~
Қылт этмади бирон мүйингиз.
Эх, қизингиз севмаганимда,
Кулга айланарди үйингиз!

* * *

Үттан эллик йилим-эллик боламдир,
Эллик қабрим, эллик ноламдир.
Бошимдаги сийраклаган соchlарим -
Хосилдан бўшаган яйдоқ даламдир.

* * *

Куй-қўшиқ чикади куйган кўнгилдан,
Ҳаётнинг завқини туйган кўнгилдан,
Ҳар бир қулоқ очган дўст бўлавермас,
Некликни кутмагил тоши енгилдан.

* * *

Йигит соғинади қиз кўз-қошини,
Чол соғинар навқиронлик ёшини.
Телба дунё экан, бу дунё, ажаб:
Дор соғинар эмиш марднинг бошини.

* * *

Шукур, ризқим териб юрибман,
Элдан олиб, бериб юрибман.
Қисиқ эмас ҳеч кимдан тилим,
Кўкрагимни кериб юрибман.

* * *

Қуёш ботди ва сўнди шафак,
Умримиздан бир кун йўқолди.
Юрак тинмай қиласи сўрок,
Айт-чи, бугун сендан не қолди?

* * *

Дунёда ғам-алам, қувонч қоришик,
Мұхаббат агадул-абад ўлмас қүшик.
Ой қоронғұ тунда нур сочған каби,
Мискин құнгилларни ёритади ишк.

* * *

Шоҳ эрүрсөн, бохабар бўлсанг,
Эл қочар қаландимоғ, кибор бўлсанг.
Не учундир айрим кимсалар,
Устингдан кулишар бегубор бўлсанг.

* * *

Тўқни тўйдириш қийин,
Дилин ийдириш қийин.
Сўзлайверар вайсақи,
Тилин тийдириш қийин.

* * *

Оқни қора дегувчилар бор,
Харом-ҳалол егувчилар бор.
Амал-мансаб, мол-давлат учун,
Зўр томонга огувчилар бор.

* * *

Бирда олиб, бирда бериб сотгувчисен,
Нафс қўймас, еб-ичиб ҳам қучгувчисен.
Мехмондирмиз ушбу карвонсаройга,
Сен ҳам, Асад, ал-оқибат кетгувчисен.

* * *

Гоҳ яхши-ла, гоҳ ёмон-ла биргасен,
Гоҳ пойгақда, гоҳо эса тўрдасен,
“Ҳақгўйман”, деб тилингга эрк бермагил,
Йўқса, шаксиз, барвақт кетгунг гўрга сен.

* * *

Эл тилидан тушмас қўшиқ бўл,
Маъшуғингга лойиқ ошиқ бўл.
Эй Асадбек, ҳеч бўлмаганда,
Чакалоқ ётгулик бешик бўл.

* * *

Эшитган нарсангни кўрдим, деб бўлмас,
Бегона уст-боши сенга зеб бўлмас.
Таклиф этилмасанг дастурхонига,
Бирор таомидан еб, ичиб бўлмас.

* * *

Болангни сев, кош-кўзин ўп,
Сўзлагил дилингдан борини.
Улуснинг беадоқ дардлари кўп,
Сабринг етса, тингла зорини.

* * *

Баъзан ўз-ўзимдан тўлиб кетаман,
Хазондек сарғайиб, сўлиб кетаман.
Дардимни айтгали дарддош тополмай,
Дардим ичга уриб, ўлиб кетаман.

* * *

Инсонларнинг меҳри офтобдан ортиқ,
Улуғ совға йўқдир китобдан ортиқ.
Асадбек, унутма ҳеч нарса йўқдир,
Ҳақ йўлига қилинган савобдан ортиқ.

* * *

Айбни дўстданмас, ўзингдан ахтар,
Билиб-бilmай деган сўзингдан ахтар.
Вақт суронида, Йиллар чангидা,
Хиралашаётган изингдан ахтар.

* * *

Ҳар қандай холатда қаддингни тут тик,
Лафз этсанг гар сўзингнинг устидан чиқ,
Кайгу - аламларингни аритай десанг,
Дўст излагил, топгил, кўнглингта лойик.

* * *

Йўқдир агар амалинг,
Олмас ҳеч ким саломинг.
Соддадил бўлма, Асад,
Дўстдир факат қаламинг.

* * *

Күй-күшик янграса, күнгилга байрам,
Гул ял-ял очилса, булбулга байрам.
Мард ўлса, бутун юрт мотам тутгуси,
Золим шох рихлат этса, элга байрам.

* * *

Бир заминда яшаб, бирга ишлашдик,
Бирга баҳорлашиб, бирга қишлишдик.
Оға-ини, қариндош, дўст-ёрларнинг
Дийдорига тўймай хайр-хушлашдик.

* * *

Дўстим келар дея дастурхон ёздим,
Иўлига кўз тикиб, куним ўтказдим.
То тонггача кутдим, келмади, аммо,
Икки тилли нобакордан дил уздим.

* * *

Гоҳ кулдим, гоҳ тортдим оҳ,
Қардошим чиқди гумроҳ,
Хеч ким бўлмади ҳамроҳ,
Елғиз дилдордан бўлак.

* * *

Мард панага яширинмас,
Қийшангламас, эшилмас.
Юрагимни тушунмас,
Кўлдаги тордан бўлак.

* * *

Юкинганим беғубор,
Жондош ёр-дўст қайдা бор?
Олмас ҳолимдан хабар,
Парвардигордан бўлак.

* * *

Жоним қафасига сиғмай потирлар,
Устимга бостириб келар хотирлар.
Қайдан ҳам билишсин андух нелигин,
Дунёдан бехабар дили қўтирлар?!

* * *

Нафс бандалари, кайфлари-тарак,
Ўраб олишади мени бир пасда.
Сездирмай даврани этаман тарк,
Кўрпачадан сирғалиб аста.

ЗАНГОРИ ФАСЛ

(Миришкор туманидаги Баҳористон педагогика-
иктисодиёт касб-хунар коллеки қошидаги "Ниҳол"
адабий-бадиий тўгараги қатнашчилари ижодидан
намуналар)

„НИХОЛ“ ЎСИБ-УЛҒАЙИБ ДАРАХТ БҮЛГАЙ...

Инсон боласи эзгу ниятлар билан ниҳол ўтқазади. Ниҳолим она замин бағрига чукур илдиз отса, барг ёзиб, мева тұгса, хосилидан катта-кичик баҳраманд бўлса, дея эзгу ниятларни дилга жойлашади. Эккан ниҳол ийиллар ўтиб, шигил мева бергач, бир кувончига юз қувонч кўшилади.

Коллежимиз асосан педагогик-иктисодиёт йўналишидаги кадрлар тайёрлашни ўз олдига мақсад қилиб қўйган бўлиб, бу ерда талабаларнинг тўлақонли билим олишлари учун барча шарт-шароитлар, кулайликлар мавжуд. Етарли билим ва малакага эга бўлган педагогларимиз ёшларнинг малакали мутахассислар бўлиб етишишлари йўлида ўз билим ва тажрибаларини аяшмаётir.

Шу билан бирга, коллежимизда ёшларнинг ҳар томонлама етук, баркамол инсон бўлиб етишишлари учун дарсдан ташқари амалга ошириладиган тадбирларга ҳам катта зътибор бераяпмиз. Мухтарам Президентимиз Ислом Каримовнинг “Фарзандларимиз биздан кўра кучли, билимли ва албатта, бахтли бўлишлари шарт”, -деган пурхикмат сўзларини ўзимизга дастуриламал билган ҳолда турли хил маданий тадбирлар, байрамларнинг кўтариинки руҳда ўюшқоқлик билан ўтказилишига зътибор қаратмоқдамиз фанлар бўйича тўгаракларнинг аниқ жадвал бўйича ўтказиб борилишини қатъий назорат остига олганмиз.

Коллежимиз қошида “Ниҳол” деб номланган адабий-бадиий тўгаракнинг фаолият кўрсата бошлаганига кўп вақт бўлганича йўқ. Шунга қарамасдан бадиий адабиёт билан ошно тутинган 30 нафарга яқин йигит-қиз тўгарак машгулотларига фаол қатнашиб, мақола, лавҳа, очерк, шеър, ҳикоя ёзиш сирларини зўр иштиёқ билан ўрганмоқдалар. Тўгарак қатнашчилари бадиий адабиёт, журналистика назариясини ўрганиш билан бирга, илк машқларини ўзаро қизгин муҳокама этиб, қизгин мунозаралардан сўнг таクロр-таクロр ишлаб, пишишиб, сўнгтина газеталар таҳририятларига ҳавола этишмоқда. Ўтган давр ичида тўгарак иштирокчиларидан аксари淫тинг ижод намуналари туман газетасида чол этилди. Гулмира Беганжиева, Баҳодир Сулаймонов, Жамила Мередова, Бекзод Дурдалиевлар ана шундайлар жумласидандир.

Иқтидорли ёшларнинг бошини қовуштириб, таъбир жоиз бўлса, илҳом булоқларининг кўзини очишда мазкур тўгарак раҳбари, истеъоддли журналист ва шоир Асад Сафарнинг хизмати бекиёс, албатта. Асад Сафарни бугунги кунда нафақат туманимизда, балки вилоятимизда ҳам кўлччилик яхши танийди. Ўтган йили унинг “Юрагимда эл дарди” номли шеърлар тўплами чоп этилиб, назм шайдолари томонидан илиқ кутиб олинди. Кўлимиздаги китобга

киритилган шеърлари ҳам шоирнинг ўз устида тинимсиз, масъулият билан тер тўқаётганигина яққол исботлаб турибди.

Ижодкор ёшларимиз эзгу ният билан тўғараклари номини "Ниҳол" деб номлашибди, шояд, келгусида тўғарак иштирокчилари элимиз сўйган журналист, шоир, ёзувчилар бўлиб етишсалар...

Эзгу ният билан кўлларига қалам олган истеъдодли ўғилязиэларимизга ижоднинг машақкатли ва шарафли йўлларида саботматонат ва ижодий муваффакиятлар тилайман.

Наримон АБДИЕВ,

Миришкор туманидаги Баҳористон педагогика-
иктисодиёт касб-хунар коллежи директори.

Момоҷон МАМАТҚУЛОВА, талаба

А ё Л

Аёл - бу оқибат, садоқат, Ватан,
Аёл - бу нафосат, муҳаббат рамзи.
Аёл - куртак ёзib, гуллаб-яшнаган,
Бағри кенг, мусаффо табиат рамзи.

Кўксига талпинган гўдак қалбига,
Ватан азизлигин жо этар Аёл.
"Болажон, содик бўл қутлуғ ошёнга" -
Дея фарзандига сўз айтар Аёл.

Аёлга қувват бўл, нурли истиқбол,
Мурғак гўдакларин парвариш қилсин.
Она юрт бағрида кўрмайин завол,
Алпқомат ўғлонлар ўстириб берсин.

Аёлни зъозозланг, қадрланг, дўстлар.
Дилин ўртамасин ёмон ўй-хаёл.
Авлод шажарасин яратган илк бор.
Мунис, меҳри дарё Аёлдир, Аёл.

ДАРАКЧИЛАР

Мунис Баҳоройдан келтириб дарак,
Сочимни силайди майнин шаббода.
Ана, дарахтлар ҳам ёзибди куртак,
Офтоб чараклайди кўм-кўк самода.

Қалби тўла умид, елкада кетмон,
Далага йўл олди бободехқон ҳам.
Ўйғониб дунёга боқарди шодон,
Кўллар тафтин сезган она замин ҳам.

Кор-ёмғирдан зада қирнинг ҳам бугун,
Тунин безаб турар сулув бойчечак.
Момом дер: "Бүгдойим унибди дуркун,
Тонгда тайёр бўлар хушхўр сумалак".

Софинган дилларга хуш келдинг, Баҳор,
Хуш келдинг мунисан, мўл ризқ-у рўзим.
Хув ана, изингдан эргашиб хушхол,
Юртимга қайтмоқда эрка Наврўзим.

Гулмира БЕГАНЖИЕВА, талаба

Б О Р О Д У Р

Юлдузларга қараб бироз ўксидим,
Хижрон юрагимни тилиб бородур.
Бемехр дунёдан меҳр изладим,
Дўстлар сирларимни сотиб бородур.

Инсонсан, дунёда қолдир яхши ном,
Ғаниматдир бу жон, ғанимат ҳар он.
Яхшилик жавобсиз қолмас ҳеч қачон,
Ёмонлар жазосин олиб бородур.

Бу фоний дунёга ким устун бўлган?
Фақат онамиздир бизни англаган.
Қайси фарзанд юртини тан олмаган -
Ёвузлик уруғин сочиб бородур.

Кимгадир шон керак, кимгадир шафқат,
Кимгадир ном керак, кимгадир давлат.
Судхўрни тўйгизиб бўлмайди ҳеч вақт,
Мол-давлат ортидан қувиб бородур.

Дунёга дил берманг, у бевафодур.
Етим кўзида ёш, холи абгордир.
Ким фарзанддан безар, ким эса зордир,
Бир кам дунё бўлиб ўтиб бородур.

Ҳар кас ўзига бек, ўзига хондир.
Ўзин ўйлаганинг охири войдир.
Гунохнинг маҳшарда сўроги бордир,
Аэроил жонини олиб бородур.

Жонлар фидо бўлсин шу юрт, шу элга,
Булбуллар куйласин қўниб ҳар гулга.
Гулмира шеър ёзар жўшиб баравла,
Интилган мақсадга етиб бородур.

БАХОР ҚАЙТАДИ

Армон ёқасида, согинч қошида,
Күзларимда еш-у, юрагимда ғам.
Бүгүн тирикман-у, зартага билмам,
Яна баҳор қайтар, мен қайтмасам ҳам.

Кизлар жүшиб ўлан, ёр-ёр айтади,
Бодомлар гуллайди, турна қайтади.
Она замин гулларга бурканади,
Яна баҳор қайтар, мен қайтмасам ҳам.

Үлсам дүстлар бүзлар, күзларида ёш,
Тилайман уларга Оллоңдан бардош,
Онажоним бүзлар күтәрмайын бош,
Яна баҳор қайтар, мен қайтмасам ҳам.

Аргимчоқ учади қувнаб болалар,
Кир-адирда очилади лолалар,
Дугоналар қилишади нолалар.
Яна баҳор қайтар, мен қайтмасам ҳам.

ОТА-ОНАЛАР

Дунёниң бор гүзаллиги ўзингизсиз, оналар,
Дунёниң бергуборлиги ўзингизсиз, оталар.
Сиз билан баҳтли мудом дунёдаги болалар,
Омон бўлинг баҳтимизга, азиз ота-оналар!

Жаннатнинг бор неъматлари пойингизга тўкилгай,
Илтижолар қилсангиз бас, орезуингиз ушалгай,
Хатто барча пайғамбарлар қошингизда бош эггай,
Омон бўлинг баҳтимизга, азиз ота-оналар!

Кўнглингизни ранжитса гар бир нодон қўпол,
Бир куни албатта ул топгусидир завод,
Истайсиз - фарзандларингиз топгай камол,
Омон бўлинг баҳтимизга, азиз ота-оналар!

Бирингиз ой бўлсангиз, бирингиз қуёш,
Кийинчиликларга доимо берасиз бардош,
Илоҳо, күзларингизда ҳеч кўрмайлик ёш,
Омон бўлинг баҳтимизга, азиз ота-оналар!

Бугун сизга атаб қалбдан ёзаяпман шеър,
Сизни слюшилайди борлиқ, осмон, юлдуз, ер,
Йўқолсин дунёдан, ғам-у ҳасрат, нолалар,
Омон бўлсин баҳтимизга, азиз ота-оналар!

Роза ФРИМҚУЛОВА, муаллима

НАВРҮЗ

Солди Наврүзим,
Дилларга ором.
Лолалар құнаб,
Айлади хиром.

Арикда сув ҳам,
Жилдираб окар.
Чехралар гулгун,
Мехр-ла бокар.

"Баҳор валси"ға,
Үйнашар қызлар.
Тиллардан учади,
Жарангдор сүzlар.

Болакайлар гуллар-
Териб келишар.
Моможонлар олиб,
Күзга суришар.

Абдулазиз БЕГМАМАТОВ, талаба

ЁШЛИГИМ

Күчаларда зир югуриб,
Үтиб борар ёшлигим.
Яхши-ёмөнларни күриб,
Үтиб борар ёшлигим.

Дарё каби түлиб-тошиб,
Гоҳо қирғозидан ошиб,
Гоҳо секин, гоҳо шошиб,
Үтиб борар ёшлигим.

Сочларин шамолга тараб,
Гўзалларга зимдан қараб,
Юракка ишқ ўтинг қалаб,
Үтиб борэр ёшлигим.

Фахриддин НОРҚУЛОВ, талаба

АЙЁР СИНГЛИМ БАҲОРА

У кун синглим Баҳора,
Туриб олиб наҳорда.
Косани синдириби.
Айбини билдириби.

Ойим ишдан келдилар,
Буни билиб олдилар.
Коса синигин күрди,
Бироз хұмрайиб турди.

Баҳора күрқиб қочди,
Ойим чиройин очди.
Айёр синглим Баҳора,
Энди турмас наҳорда.

Баҳодир СУЛАЙМОНОВ, талаба

СЕНИ КҮРДИМ...

Ногоҳ күрдим, юрагимни ўғирладинг,
Сўз қотгандим, индамасдан юзинг бурдинг,
Неча кундир, ухломасдан тұлғонаман,
Тун ярмида сени зслаб, уйғонаман.

Гоҳо-гоҳо дуч келамиз йўлакларда,
Мұҳаббатимиз жўш уради юракларда.
Етмоқ они бормикин, оҳ, висолингта,
Аксинг күрдим ҳар дарахт, ҳар япроқларда.

Ҳадиҷа РАЖАБОВА, талаба

ОМОН БЎЛСИН ОНАЖОНЛАР

Тунлари ухламай бешик тебратар,
Ҳар кун эртак, алла айтиб ухлатар.
Улғайишимизни умид-ла кутар,
Омон бўлинг, меҳрибон онажонлар!

Фарзандларин жонидан ортиқ кўрган,
Кайга кетса, етаклаб олиб борган,
Касал бўлсак, ўзин ҳарёнга урган,
Омон бўлинг, қадрдон онажонлар!

УКАМ

Нимагадир ўзимдан ўзим,
Аллақандай қўшиқ куйлайман.
Қўшиғимнинг ҳар бир баңдига,
Укам номин қўшиб куйлайман.

Орзуларим бир олам-жаҳон,
Бари-бари ушалсин дейман.
Шеър ёзолсам, ҳар бир сатрига
Укажоним номин жойлайман.

КОР

Кор ёғади гупиллаб,
Бурканди күча, харён.
Жам булишиб болалар,
Уйнашади қорбўрон.

Корни кутган болалар,
Түмийб-тўйиб ўйнайди.
Эртадан то кечгача,
Хориш нима билмайди.

Феруза МАХСУМОВА, муаллима

МУҲАББАТ

Бахор гуллариdek очилдинг, сўлдинг,
Юракда бир умр сен армон бўлдинг.
Пок севгим устидан сен гўё кулдинг,
Наҳот алдадинг сен мени, Мухаббат?!

Сен бир қасрдирсан, сенга кирмоқ хак,
Унга кириб яна куйламоқлик нақд.
Балки бу қасрда айтиладир аҳд,
Наҳот алдадинг сен мени, Мухаббат?!

Кул қилдинг, куйдирдинг, куймадинг аммо,
Бу мушкул дардимга бормикин даво?
Энди нолаларим тингламас само,
Наҳот алдадинг сен мени, Мухаббат?!

Юрагимда армон бўлган муҳаббатим,
Излаб, топиб, сўнгра абад йўқотганим,
Қонлар ютиб, узун тунлар қўмсағаним.
Наҳот алдадинг сен мени, Мухаббат?!

Юрагимда армон бўлган Мухаббатим...

Элёр БЕГМАТОВ, талаба

ОНА

Дунёда энг буюк зот - онадир, она,
Чор-атрофимизда бўлар парвона.
Нон каби азиздир опа-сингил, лек,
Инонган тогимиз онадир, она.

Зоро, бешигимиз она тебратган,
Зоро, инсон зотин она яратган,
Зоро, зўр қўшиқни оналар айтган,
Дунёда қудратли зот - онадир, она.

Мен жилмаяр бўлсам, онажоним шод,
Қаҳ-қаҳ урар бўлсам, у ҳам шод беҳад,
Оналар шод бўлса, ер юзи обод,
Кўнгиллар шодлиги - онадир, она.

Ўғилбека БОЗОРОВА, талаба

ТУРНАЛАР

Турналар, турналар, тўхтанг бир нафас,
Тингланг Ўғилбеканинг қалб овозини.
Мен ҳам соғинганман худди сиз каби,
Она юртимиznинг баҳор, ёзини.

Афсус, учолмайман сиз билан бирга,
Қадрдан Помуқнинг осмонларига.
Эҳ, қанча орзулар, қанча умидлар,
Сиғмайди инсоннинг имконларига.

Учингиз, турналар, учингиз эркин,
Учингиз ул гўзал ўлкалар сари.
Сизни кутаётир интизор бўлиб,
Юртимнинг қадимий миноралари.

ЁНИҚ ИСТАК

Ерданми, кўқданми келар бир наво,
Еки қалб қаъридан, билолмай қолдим.
Е йиғлар яшашдан чарчаган дунё,
"Умрим оз қолди", деб йиғлаётган ким?

Ҳавотирга тўлар бу жажжи кўнглим,
Гўёки куй тугар кўзларим очсан.
Истардим: дилларни илитса кўнглим,
Ва дўст йўлларига лолалар сочсан.

Сарвинаоз ЧЎЛИЕВА, талаба

БОЛАЛИГИМ

Болалигим, ортда қолдинг сен,
Соғинаман гоҳо сени мен.
Соғинганда ўйга толаман,
Болалигим қўмсаб қоламан.

Қўмсар экан одамзод ҳар дам,
Болалигин-бегуборлигин.
Ўйинқароқ, шўх дамларини,
Болалигим қўмсаб қоламан.

Сочларимга оқ тушар бир кун,
Аммо дилдан кетмагай соғинч.
Болалигим ўйлаб юраман,
Болалигим құмсағ юраман.

**Роҳила ТҮХТАЕВА, талаба
ОНА ЎЗБЕКИСТОН**

Сен менинг жаннатдек гүзәл маконим,
Сен менинг жонимсан, танамда қоним,
Сен менинг суюкли, муңис дилбандим,
Она Ватанимсан, Узбекистоним!

Меҳрли бағрингда вояга етдим,
Сенга атаб шеърлар, қўшиқлар битдим,
Улгайгач, мен сенинг қадрингга етдим,
Она Ватанимсан, Узбекистоним!

Сен менинг нурга тўлиқ қўзимсан,
Олисни ёритар тиниқ қўзгумсан,
Ҳамда бурро тилдан чиққан сўзимсан,
Она Ватанимсан, Узбекистоним!

**Жамила МЕРЕДОВА, талаба
СОҒИНДИМ**

Тушимга кирибди мактабим бугун,
Қошим орасига тушди бир тугун,
Унинг таъбирига ҳайронман, дил хун,
Биллур ҳаволаринг соғиндим, мактаб!

Умр ўтар экан, сезмай қоламиш,
Ешлик ҳам инсонга оллоҳдан бир баҳт.
Оҳ, азиз дўстларим, улуғ устоzlар,
Саждагоҳим менинг жонажон мактаб!

Болаларга қушилиб боргим келяпти,
Шамолларда чопиб, елгим келяпти,
Бир чироили қўшиқ езгим келяпти,
Кўксимдаги қалб ардоғим, мактабим!

**Ўғилой КЎЧАРОВА, муаллима
БАХОР**

Вужудимни тирнар ажид хис,
Кунгил пардасини уйғотар маъюс,
Аста-аста ёришар олам,
Баҳордан дарап бу, билсанг, азизам!

Юракларни бугун айлаб ҳуррам-шод,
Чучмомолар бошин кўтармиш азот.
Бинафша, чечакка тұлсын бу олам,
Баҳордан дарап бу, билсанг, азизам!

Осмон четида камалак айлаб боз,
Күшлар сайрамоқда бўлиб жўровоз.
Тенаракка ифор таратди кўклам,
Баҳордан дарак бу, билсанг, азизам!

Куёш нурин сочар, қилиб маҳлиё,
Боғ-у даштларга ҳам сочилиди зиё,
Лола ва ялпизлар кўпайди бирам,
Баҳордан дарак бу, билсанг, азизам!

Бахшулла ҚУВВАТОВ, талаба

МУҲАББАТИМ

Чанг кўчада қолиб кетиб,
Икки дилни овора қолиб,
Номардларга куни қолиб,
Армон бўлган муҳаббатим!

Фийбат-у бўхтонга қолиб,
Яхши-ю ёмонга қолиб,
Бевафо, нодонга қолиб,
Армон бўлган муҳаббатим.

Излаб-излаб тополмадим,
Тунлари ухлайолмадим.
Севганим айта олмадим,
Сарсон бўлган муҳаббатим.

Бахшуллабек шеърлар битиб,
Иўлларинга кўзин тикиб,
Умр бўйи қалға туғиб,
Армон бўлган муҳаббатим.
Сарсон бўлган муҳаббатим.

Дурдона МЕЛЛАЕВА, талаба

О Р З У

Қани эди, тушларим ўнгларимга айланса,
Севгим висол кечасида булбул бўлиб сайраса,
Хавас қилса бизларга мудом яхши, ёмонлар,
Севгимиизга хавас қилса нафақат дўст, ганим ҳам.

Қани эди, севгимиз достон бўлиб куйланса,
Фийбат бўлсак ҳам майли, чор-тарафда сўйланса.
Афсуски, тушларимиз ўнгимизга айланмас,
Майли, фақат сен, жоним, мени дилдан севсанг, бас!

ЖИЯНИМ МАРДОНАГА

Жажжигина, ширинтой,
Гўзалликда мисли ой,
Дейди: "Моможон, Она",
Жажжи синглим Мардона.

Ниятлари кўп унинг,
Ширин сўзи кўп унинг.
Шўх қилиқлар қиласди,
Куилашни ҳам билади.

Оиламиз гули ул,
Сўзлайди мисли булбул.
Катта-кичик эркаси,
Оиламиз маликаси.

Доим қулиб юр, эркам,
Ҳаётинг бўлсин бекам.
Сен оламда ягона,
Тилагим шу, Мардана!

Шахноза ЗГАМБЕРДИЕВА, талаба

ЮРТ СОФИНЧИ

Бунчалар ҳам йироқ бўлмасанг,
Бунчалар ҳам осмонинг йироқ.
Хар кун тунда осмонга боқиб,
Софинаман, ўртайди фироқ.

Қайда қолдинг, қайларда қолдинг,
Қиндик қоним тўкилган ватан?!
Йироқлашгач қадрингни билдим,
Софинтириб қўйдингку, Сурхон!

Алпомиши үлғайтирган юрт,
Отам-онам туғилган маъво.
Яшаяпман соғинчдан қаҳарт,
Сени қўмсаб сурхоний ҳаво.

ОТАЖОНИМ

Бир куни вояга етарман, лекин
Отажоним ўрни билиниб турар.
Отамнинг ўрнини босаолар ким,
Отамнинг меҳрини менга ким берар?!

Онагинам маъюс сўзлайди аста:
“Бошгинамнинг тожи, беги йўқ энди”.
Хар биримиз ўпид үйглиди юм-юм,
Бўзлаб кўзларининг ёшлари тинди.

Суянчик, тогимиз эдингиз, ота,
Минг афсус, кетдингиз бизларни ташлаб.
Кеча-кундуз энди дилимиз хуфтон,
Роҳат-фароғат йўқ үқиб, на ишлаб.

Ёдингиз доимо ёдимиздадир,
Унутмаймиз сизни ҳеч қачон, ҳеч он.
Ишонмайман ҳеч вақт ўлганингизга,
Жойингиз жаннатда бўлсин, отажон!

Мўтабар ОМОНОВА, талаба

САККИЗЛИКЛАР

Куни кечагина бир гўдак эдим,
Она меҳри билан улғайдим, ўсдим.
Бугун эса орзу манзили томон,
Шаҳдам қадам ташлаб, интилиб келдим.
Орзуйим хеч қачон бўлмасин армон,
Ишласам, яшасам тўкиб ҳалол тер.
Қўлимга қаламни олганим маҳал,
Илҳом тугамаса, ёзаверсам шеър.

* * *

Кўнлардан бир куни Оллоҳим мендан:
- "Нечун ғамгинсан", деб айласа хитоб.
Дердим бошгинамни эгиб Оллоҳга:
- "Онажоним тўшақда ётибди бетоб".
Ва яна Оллоҳим сўраса мендан:
"Нима керақ сенга таҳтми, хонатлас?".
Дердим: "Менга ўзга нарса чикора,
Онам кўзларига шифо берсанг, бас".

Беҳзод ДУРДИАЛИЕВ, талаба

БАҲОРИЙ ЛАҲЗАЛАР

Юрак ўртамоқда, ёнаётган қон,
Тоғ бардошим оқар эриб қошингга.
Сенсиз неча-неча тунларим ўтди.
Муносиб номзод йўқ лекин жойингга.

У пайтлар гул экан фасли умримиз,
Хаётнинг ҳар они биз учун баҳор.
Севги-сафир қолган ғамли умримиз,
Бугун шул баҳорий лаҳзаларга зор.

Аммо ўлим билмас ҳароратли ишқ.
Тан берса ҳам ҳатто ўлимга бу тан.
Сени севмоқ учун, куйламоқ учун,
Шоир бўлиб туғилман қайтадан.

МУҲАББАТ СЎҚМОҚЛАРИ

Ўн саккизга кирган кунларим,
Тушди бошимга ҳижронли тун
Юрагимда ёнар ишқим ловуллаб,
Севгимизнинг зулматига қорилган.

Энди зериктирас мени деворлар,
Ҳатто тополмайман излаб исмингни.
Азизам, оҳ, бераҳмсан, бунчалар,
Ташлаб кетдинг қуруқ жисмимни.

МУНДАРИЖА

Умидли дунё Асад Сафар	3	Саккизликлар	20
Помук Қасида	4	Тўртликлар	22
Марсия	5	Зангори фасл	27
Алла айтса аёллар	6	"Ниҳол" ўсиб-улгайиб дараҳт	28
Машраб нидоси	6	Бўлгай	29
Насридиннинг шеъри	6	Аёл	29
Рахмат сенга, шеърият	7	Даракчилар	29
Мехр берсанг тошга	7	Бородур	30
"Умр оҳри..."	8	Баҳор қайтади	31
Баҳор	8	Ота-оналар	31
Кулиб-кулиб	9	Наврӯз	32
Бўлмас	9	Ешлигим	32
Тўрт ўлемим, битта кизим	10	Айёр синглим Баҳора	32
Сингилжон, опажон, онажон-ларим	10	Сени кўрдим	33
Сен	11	Омон бўлсин онажонлар	33
Шоир	11	Укам	33
"Каро бўлди"	12	Кор	34
"Самарасиз ўтган."	12	Мухаббат	34
Машрабона	12	Она	34
Афзал	13	Турналар	35
Мени ҳамма танийди	14	Ениқ истак	35
Кечиргил	14	Болалигим	35
Хазилга йўғрилган ҳакикат	15	Она Узбекистон	36
"Устоз барча..."	16	Софиндим	36
Дил сөргири	16	Баҳор	36
"Оразуга етолмайсан..."	16	Мухаббат	37
Очил Тохир сўзи	17	Орзу	37
Отамурод Отабоевдан	17	Жиёним Мардонага	37
Ўзбеклар	18	Юрт соғинчи	38
Довуд бобо	19	Отажоним	38
Дўйстларим	19	Саккизликлар	39
		Мухаббат сўкмоқлари	39

АДАБИЙ-БАДИЙ НАШР

**Асад САФАР ва бошқалар
УМИДЛИ ДУНЁ,
ЗАНГОРИ ФАСЛ
Шеърлар**

Техник мухаррир: Самандар Мусаев.

Мусахих: Мусо Тўлаганов

Компьютерчи: Алиер Муродов

ИБ № 0769

Теришга 9.04.2004 йилда берилди. Босишига 9.06.2004 йилда руҳсат этилди.
Бичими 84x108 1/16. Газета қозози. Офсет усулида чоп этилди. Шартли босма табори
2.7 Шартли бўек-оттиск 2 9 Нашр босма табори 2,6 500 нусхада. 40 -шартнома
№ 866 -буюртма. Эркин нарҳда.

"Насаф" нашриёти, 730018, Карши шаҳри, Мустақиллик шоҳ кўчаси,
22-үй.

Кашқадаре вилоят Матбот ва ахборот бошқармасининг вилоят босмахонасида
чоп этилди.

730018, Карши шаҳри, Мустақиллик шоҳ кўчаси-22.